

Dz.U. 2003 Nr 65 poz. 595**U S T A W A**

z dnia 14 marca 2003 r.

o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki**Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 882, 1311, z 2017 r. poz. 859.****Rozdział 1****Przepisy ogólne**

Art. 1. 1. Stopniami naukowymi są stopnie doktora i doktora habilitowanego określonej dziedziny nauki w zakresie danej dyscypliny naukowej.

2. Stopniami w zakresie sztuki są stopnie doktora i doktora habilitowanego określonej dziedziny sztuki w zakresie danej dyscypliny artystycznej.

Art. 2. 1. Tytułem naukowym jest tytuł profesora określonej dziedziny nauki.

2. Tytułem w zakresie sztuki jest tytuł profesora określonej dziedziny sztuki.

Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, zwanej dalej „Centralną Komisją”, dziedziny nauki i sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne, mając na uwadze istniejące stopnie i tytuły, a także rozwój dziedzin i dyscyplin nauki oraz dziedzin sztuki i dyscyplin artystycznych oraz obszary wiedzy, z uwzględnieniem obszarów kształcenia określonych w przepisach o szkolnictwie wyższym.

2. Dyscyplina naukowa (artystyczna) może być tożsama z dziedziną nauki (sztuki).

Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) „stopniach doktora i doktora habilitowanego” bez bliższego określenia – rozumie się przez to stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego oraz stopnie doktora i doktora habilitowanego sztuki;
- 2) „tytule profesora” bez bliższego określenia – rozumie się przez to tytuł naukowy profesora i tytuł profesora sztuki;

- 3) „jednostce organizacyjnej” bez bliższego określenia – rozumie się przez to wydział, inną jednostkę organizacyjną szkoły wyższej, instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut naukowy utworzony na podstawie odrębnych przepisów, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) „radzie jednostki organizacyjnej” bez bliższego określenia – rozumie się przez to radę wydziału, radę innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej, radę naukową instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk, radę naukową instytutu badawczego albo radę naukową międzynarodowego instytutu naukowego utworzonego na podstawie odrębnych przepisów, działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) „rozprawie doktorskiej” bez bliższego określenia – rozumie się przez to również pracę doktorską w zakresie sztuki.

Rozdział 2

Stopnie naukowe i stopnie w zakresie sztuki

Art. 5. 1. Stopnie doktora i doktora habilitowanego są nadawane w jednostkach organizacyjnych, które posiadają uprawnienie do ich nadawania.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje Centralna Komisja na wniosek jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę poziom działalności naukowej lub artystycznej jednostki oraz liczbę zatrudnionych w niej osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, określoną w art. 6. Centralna Komisja nadaje to uprawnienie po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wyrażonej w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego wniosku o wyrażenie opinii.

2a. W przypadku zmiany nazwy jednostki organizacyjnej szkoły wyższej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia doktora lub doktora habilitowanego lub włączenia takiej jednostki do innej jednostki organizacyjnej, lub łączenia jednostek organizacyjnych szkoły wyższej, z których co najmniej jedna posiada uprawnienia do nadawania stopnia, uprawnienia do nadawania stopnia zachowuje jednostka organizacyjna o nowej nazwie, jednostka organizacyjna, do której włączono inną jednostkę, lub nowo utworzona jednostka organizacyjna.

2b. W przypadku podziału jednostki organizacyjnej szkoły wyższej każde posiadane uprawnienie do nadawania stopnia doktora lub doktora habilitowanego może zachować tylko jedna z nowo utworzonych jednostek, jeżeli spełnia ona warunki określone w art. 6.

2c. W przypadku zmiany nazwy szkoły wyższej lub połączenia szkół wyższych, lub włączenia szkoły wyższej do innej szkoły wyższej, uprawnienia do nadawania stopni doktora lub doktora habilitowanego zachowuje szkoła wyższa o nowej nazwie lub nowo powstała szkoła wyższa.

2d. Rektor szkoły wyższej obowiązany jest zawiadomić Centralną Komisję o zmianie, o której mowa w ust. 2a–2c, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania.

3. Centralna Komisja rozstrzyga o nadaniu uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku o przyznanie uprawnienia.

Art. 6. 1. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej osiem osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, dla których ta jednostka jest podstawowym miejscem pracy, w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.¹⁾), reprezentujących dziedzinę nauki lub dziedzinę sztuki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie.

2. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej dwanaście osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, dla których ta jednostka jest podstawowym miejscem pracy, w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, reprezentujących dziedziny nauki lub dziedziny sztuki, w których zakresie jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie, w tym co najmniej 3 osoby posiadające tytuł profesora.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198, z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268, 1767 i 1923 oraz z 2016 r. poz. 64.

3. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego może obejmować tylko te dyscypliny naukowe lub artystyczne, które w danej jednostce organizacyjnej są reprezentowane przez co najmniej pięć osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a.

4. Osoby posiadające tytuł profesora, stopień doktora habilitowanego lub osoby, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, mogą być wliczane do minimalnej liczby osób zatrudnionych, o której mowa w ust. 1–3, tylko w jednej jednostce organizacyjnej i o ile są zatrudnione w tej jednostce nie krócej niż rok.

5. Centralna Komisja w uzasadnionych przypadkach może uznać, że osoby reprezentujące pokrewne dziedziny nauki lub sztuki, w tym pokrewne dyscypliny naukowe i artystyczne, spełniają warunki, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, tryb zgłaszania wniosków o przyznanie uprawnienia do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, uwzględniając w szczególności wzór wniosku o przyznanie tych uprawnień oraz dokumentację, obejmującą w szczególności:

- 1) sprawozdanie jednostki ubiegającej się o przyznanie uprawnień z działalności naukowo-badawczej lub twórczości artystycznej w okresie trzech lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku;
- 2) imienny wykaz osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego oraz osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, zatrudnionych w tej jednostce;
- 3) imienny skład rady tej jednostki;
- 4) charakterystykę osiągnięć w zakresie kształcenia kadr i osiągnięć naukowych osób, o których mowa w pkt 2 i 3;
- 5) charakterystykę bazy badawczej tej jednostki;
- 6) opinię Polskiej Komisji Akredytacyjnej o jakości kształcenia w jednostce, jeżeli prowadzi ona kształcenie.

2. Wykaz jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego wraz z określeniem nazw nadawanych stopni ogłasza Centralna Komisja w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 8. 1. Jednostka organizacyjna zawiadamia niezwłocznie Centralną Komisję o zmianach w stanie zatrudnienia wpływających na uprawnienie do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego.

2. Uprawnienie do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego ulega zawieszeniu z mocy prawa od dnia, w którym liczba pracowników zatrudnionych w jednostce organizacyjnej zmniejszyła się poniżej minimum określonego w art. 6. Centralna Komisja określa termin, nie dłuższy niż dwa lata, w którym jednostka jest obowiązana spełnić warunki do przywrócenia zawieszonych uprawnień.

3. Jeżeli jednostka organizacyjna w wyznaczonym terminie nie spełni warunków, o których mowa w ust. 2, Centralna Komisja cofa uprawnienie.

4. Centralna Komisja określa warunki kontynuowania przewodów doktorskich wszczętych przed dniem zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 2, przez tę jednostkę organizacyjną albo wskazuje inną jednostkę organizacyjną, w której te przewody są kontynuowane.

5. Postępowania habilitacyjne wszczęte przed dniem zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 2, są kontynuowane przez komisję powołaną na podstawie art. 18a ust. 5. Centralna Komisja wskazuje jednostkę organizacyjną, która w trybie art. 18a ust. 11, podejmie uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Art. 9. 1. Centralna Komisja dokonuje okresowej oceny spełniania warunków do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, wykonywania uprawnień przez jednostkę organizacyjną uprawnioną do nadawania stopni, a także zasadności uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 5 i art. 18a ust. 11, w sprawie nadawania tych stopni.

2. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, jest negatywna, Centralna Komisja może:

- 1) ograniczyć uprawnienie przez zobowiązanie jednostki organizacyjnej do przedstawiania Centralnej Komisji do zatwierdzenia każdej uchwały o nadaniu stopnia doktora lub doktora habilitowanego;
- 2) zawiesić uprawnienie na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata;
- 3) cofnąć uprawnienie.

3. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia uprawnienia czynności związane z zakończeniem przewodów doktorskich i postępowań habilitacyjnych przeprowadza się zgodnie z przepisami art. 8 ust. 4 i 5.

4. Ponowne nadanie uprawnienia po jego cofnięciu, przywrócenie zawieszonych uprawnienia przed upływem określonego czasu lub uchylenie ograniczenia uprawnienia następuje w trybie i na zasadach obowiązujących przy nadawaniu uprawnienia.

5. (uchylony)

6. Uchwały Centralnej Komisji w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3 oraz w ust. 4, ogłasza Centralna Komisja w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 10. W razie braku w kraju jednostki organizacyjnej właściwej do przeprowadzenia określonego przewodu doktorskiego lub postępowania habilitacyjnego Centralna Komisja, na wniosek jednostki organizacyjnej lub z urzędu, zarządza uzupełnienie składu rady wskazanej przez siebie jednostki o osoby niebędące członkami tej rady. Osoby te mają uprawnienia członka danej rady w sprawach tego przewodu doktorskiego lub postępowania habilitacyjnego.

Art. 11. 1. Stopień doktora jest nadawany w drodze przewodu doktorskiego, a stopień doktora habilitowanego w drodze postępowania habilitacyjnego, wszczętych na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia.

2. Warunkiem wszczęcia przewodu doktorskiego jest posiadanie wydanej lub przyjętej do druku publikacji naukowej w formie książki lub co najmniej jednej publikacji naukowej w recenzowanym czasopiśmie naukowym wymienionym w wykazie czasopism naukowych ogłaszanym przez ministra właściwego do spraw nauki zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620 oraz z

2015 r. poz. 249 i 1268) lub w recenzowanych materiałach z międzynarodowej konferencji naukowej lub publiczna prezentacja dzieła artystycznego.

3. W przypadku osoby będącej beneficjentem programu „Diamentowy Grant”, o którym mowa w art. 187a ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, która nie spełnia warunku wszczęcia przewodu doktorskiego określonego w ust. 2, warunkiem wszczęcia tego przewodu jest dołączenie do wniosku opinii potwierdzającej wysoką jakość prac badawczych prowadzonych przez tę osobę oraz wysoki stopień zaawansowania tych prac, wydanej przez opiekuna naukowego posiadającego tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub uprawnienie równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego, nabyte na podstawie art. 21a.

Art. 12. 1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny lub posiada dyplom, o którym mowa w art. 191a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym;
- 2) zdała egzaminy doktorskie w zakresie określonym przez radę jednostki organizacyjnej;
- 3) przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską;
- 4) zdała egzamin z nowożytnego języka obcego lub posiada certyfikat potwierdzający znajomość nowożytnego języka obcego, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 31 pkt 5.

2. Egzaminy doktorskie są przeprowadzane w zakresie:

- 1) dyscypliny podstawowej odpowiadającej tematowi rozprawy doktorskiej;
- 2) dyscypliny dodatkowej;
- 3) obcego języka nowożytnego, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora nie posiada certyfikatu potwierdzającego znajomość języka obcego, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 13. 1. Rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora albo pod opieką promotora i promotora pomocniczego, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub oryginalne rozwiązanie problemu w oparciu o opracowanie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne, lub oryginalne dokonanie artystyczne, oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej

dyscyplinie naukowej lub artystycznej oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.

2. Rozprawa doktorska może mieć formę maszynopisu książki, książki wydanej lub spójnego tematycznie zbioru rozdziałów w książkach wydanych, spójnego tematycznie zbioru artykułów opublikowanych lub przyjętych do druku w czasopismach naukowych, określonych przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie przepisów dotyczących finansowania nauki, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.

3. Rozprawę doktorską może stanowić praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna, wdrożeniowa lub artystyczna, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.

4. Rozprawę doktorską może także stanowić samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej, jeżeli wykazuje ona indywidualny wkład kandydata przy opracowywaniu koncepcji, wykonywaniu części eksperymentalnej, opracowaniu i interpretacji wyników tej pracy, odpowiadający warunkom określonym w ust. 1.

5. Za zgodą rady jednostki przeprowadzającej przewód, rozprawa doktorska może być przedstawiona w języku innym niż polski.

6. Rozprawa doktorska powinna być opatrzona streszczeniem w języku angielskim, a rozprawa doktorska przygotowana w języku obcym również streszczeniem w języku polskim. W przypadkach, gdy rozprawa doktorska nie ma formy pisemnej powinna być opatrzona opisem w języku polskim i angielskim.

7. Streszczenie rozprawy doktorskiej łącznie z recenzjami zamieszcza się na stronie internetowej szkoły wyższej lub jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód doktorski. Streszczenie rozprawy doktorskiej zamieszcza się w dniu podjęcia przez radę jednostki uchwały o przyjęciu rozprawy doktorskiej, a recenzje w dniu ich przekazania przez recenzentów. Streszczenie rozprawy i recenzje pozostają na stronie internetowej co najmniej do dnia nadania stopnia doktora. Warunek zamieszczenia streszczenia rozprawy doktorskiej i recenzji nie dotyczy rozprawy doktorskiej, której przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

8. Streszczenia rozpraw doktorskich i recenzje podlegające zamieszczeniu na stronie internetowej przekazuje się niezwłocznie po ich złożeniu do Centralnej Komisji w celu ich opublikowania w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 13a. 1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych najwyższą jakością osiągnięć naukowych, stopień doktora można nadać osobie będącej:

- 1) studentem, który ukończył trzeci rok jednolitych studiów magisterskich albo
- 2) absolwentem studiów pierwszego stopnia, który posiada tytuł zawodowy licencjata, inżyniera lub równorzędny

– i beneficjentem programu „Diamentowy Grant” ustanowionego przez ministra właściwego do spraw nauki oraz spełniła warunki określone w art. 12 ust. 1 pkt 2–4 i ust. 2 oraz art. 13.

2. Beneficjent programu „Diamentowy Grant” po nadaniu stopnia doktora nabywa uprawnienia równoważne z uprawnieniami wynikającymi z odbycia studiów wyższych kończących się uzyskaniem kwalifikacji drugiego stopnia.

Art. 14. 1. Przewód doktorski przeprowadza i stopień doktora nadaje:

- 1) w szkole wyższej – rada wydziału lub rada innej jej jednostki organizacyjnej;
- 2) w innej jednostce organizacyjnej – rada naukowa.

2. Czynności przewodu doktorskiego kończą się uchwałami rady jednostki organizacyjnej w przedmiocie:

- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora, a także promotora pomocniczego, w przypadku jego udziału w przewodzie;
- 2) wyznaczenia recenzentów;
- 3) przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony;
- 4) przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej;
- 5) nadania stopnia doktora.

3. Nieprzyjęta rozprawa doktorska nie może być podstawą do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w innych jednostkach organizacyjnych.

4. Jeżeli osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora w wyznaczonym terminie nie przystąpi do egzaminów doktorskich albo nie przedstawi rozprawy doktorskiej, rada jednostki organizacyjnej może podjąć uchwałę o zamknięciu przewodu doktorskiego.

5. Uprawnienie do podejmowania uchwał, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, rada jednostki organizacyjnej może przekazać powołanej w tym celu komisji. W przypadku gdy obrona rozprawy doktorskiej odbyła się przed komisją, komisja ta przygotowuje projekt uchwały w sprawie nadania stopnia doktora i przedstawia go radzie jednostki organizacyjnej.

Art. 14a. 1. Przewody doktorskie, w ramach których są przygotowywane:

- 1) rozprawy doktorskie w zakresie określonej dyscypliny naukowej,
 - 2) interdyscyplinarne rozprawy doktorskie
- mogą być przeprowadzane wspólnie w zakresie jednej lub kilku dyscyplin naukowych.

2. Wspólne przewody doktorskie przeprowadzają, na podstawie porozumienia, rady jednostek organizacyjnych, w tym także zagranicznych, jeżeli posiadają uprawnienie do nadawania stopnia doktora w zakresie dyscyplin, w których jest przeprowadzany przewód doktorski.

3. W przypadku szkoły wyższej stroną porozumienia, o którym mowa w ust. 2, jest szkoła wyższa, której jednostki organizacyjne przeprowadzają wspólnie przewód doktorski.

4. W przypadku gdy przewód doktorski jest przeprowadzany wspólnie z inną szkołą wyższą lub inną jednostką organizacyjną, w tym zagraniczną, czynności przewodu doktorskiego, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1, 2 i 5, kończą się uchwałami podejmowanymi w trybie określonym w porozumieniu, z uwzględnieniem przepisu art. 14 ust. 2 pkt 4.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, uprawnienie do podejmowania uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3 i 4, przysługuje wspólnej komisji powołanej przez rady jednostek przeprowadzających przewód doktorski.

6. W przypadku przewodu doktorskiego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wspólna komisja przygotowuje projekt uchwały w sprawie nadania stopnia doktora w zakresie dyscypliny wiodącej, w którą osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora wniosła największy wkład naukowy, i przedstawia go radzie jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia doktora w zakresie tej dyscypliny.

7. Osobie, której nadano stopień doktora w zakresie określonej dyscypliny naukowej po przeprowadzeniu przewodu doktorskiego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1:

- 1) wspólny dyplom wydają jednostki organizacyjne, które przeprowadziły ten przewód, albo
- 2) dyplom wydaje jedna z jednostek organizacyjnych, które przeprowadziły ten przewód, wskazana w porozumieniu.

8. Osobie, której nadano stopień doktora w zakresie dyscypliny wiodącej, w którą osoba ta wniosła największy wkład naukowy, po przeprowadzeniu przewodu doktorskiego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) wspólny dyplom wydają jednostki organizacyjne, które przeprowadziły ten przewód, albo
- 2) dyplom wydaje jedna z jednostek organizacyjnych, które przeprowadziły ten przewód, posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia doktora w zakresie tej dyscypliny, wskazana w porozumieniu.

9. Wzory dyplomów, o których mowa w ust. 7 i 8, zawierające niezbędne elementy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 31 pkt 7, określa porozumienie, o którym mowa w ust. 2.

Art. 15. 1. Uchwała o nadaniu stopnia doktora staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.

2. Uchwała o nadaniu stopnia doktora podjęta przez radę jednostki organizacyjnej, której uprawnienia do nadawania stopnia doktora zostały ograniczone zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 1, staje się prawomocna z chwilą jej zatwierdzenia przez Centralną Komisję. Uchwała jest przedstawiana Centralnej Komisji, wraz z aktami przewodu doktorskiego, w terminie jednego miesiąca od dnia jej podjęcia. O zatwierdzeniu uchwały Centralna Komisja rozstrzyga w terminie do sześciu miesięcy od dnia otrzymania uchwały.

3. W przypadku niezatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia doktora rada jednostki organizacyjnej lub osoba ubiegająca się o nadanie tego stopnia może, w terminie trzech miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia, wystąpić do Centralnej Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Centralna Komisja rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 3, w terminie czterech miesięcy od dnia jego doręczenia.

5. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 4, mogą brać udział recenzenci powołani w przewodzie doktorskim.

Art. 16. 1. Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej

dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną.

2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1, może stanowić:

- 1) dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie;
- 2) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- 3) część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowo-badawcze w dziedzinach nauki i sztuki lub obszarach wiedzy, współpracę międzynarodową, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz uzyskane nagrody.

Art. 17. (uchylony)

Art. 18. Stopień doktora habilitowanego nadaje:

- 1) w szkole wyższej – rada wydziału lub rada innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej;
- 2) w innej jednostce organizacyjnej – rada naukowa.

Art. 18a. 1. Postępowanie habilitacyjne wszczyna się na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, skierowany wraz z autorem referatem do Centralnej Komisji.

2. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazuje we wniosku jednostkę organizacyjną posiadającą uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego, wybraną do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Datą wszczęcia postępowania jest dzień doręczenia wniosku Centralnej Komisji.

3. W przypadku gdy rada jednostki organizacyjnej wskazanej przez wnioskodawcę w trybie ust. 1 i 2 nie wyrazi zgody na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, postępowanie prowadzi jednostka organizacyjna posiadająca

uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego wyznaczona przez Centralną Komisję.

4. Centralna Komisja dokonuje oceny formalnej wniosku w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania. W przypadku uznania wniosku za niekompletny lub nieodpowiadający wymogom ustawy Centralna Komisja wzywa do jego uzupełnienia lub poprawienia, wskazując sposób i wyznaczając termin uzupełnienia lub poprawienia wniosku.

5. Centralna Komisja w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania wniosku spełniającego wymagania formalne powołuje komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Komisja składa się z:

- 1) czterech członków o uznanej renomie naukowej, w tym międzynarodowej, w tym przewodniczącego i dwóch recenzentów, wyznaczonych przez Centralną Komisję spoza jednostki, o której mowa w ust. 2 lub 3;
- 2) trzech członków o uznanej renomie naukowej, w tym międzynarodowej, w tym sekretarza i recenzenta, wyznaczonych przez jednostkę, o której mowa w ust. 2 lub 3.

6. Centralna Komisja w dniu powołania komisji habilitacyjnej przekazuje jej dokumenty, o których mowa w ust. 1.

7. W terminie nie dłuższym niż sześć tygodni od dnia powołania komisji habilitacyjnej recenzenci, o których mowa w ust. 5, oceniają czy osiągnięcia naukowe wnioskodawcy spełniają kryteria określone w art. 16 i przygotowują recenzje.

8. Po przedstawieniu recenzji i zapoznaniu się z autoreferatem członkowie komisji habilitacyjnej w głosowaniu jawnym podejmują uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.

9. Głosowanie, o którym mowa w ust. 8, na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przeprowadza się w trybie tajnym.

10. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych wątpliwościami komisji habilitacyjnej dotyczącymi dokumentacji osiągnięć naukowych, komisja może przeprowadzić z wnioskodawcą rozmowę o jego osiągnięciach i planach naukowych.

11. Komisja habilitacyjna w terminie 21 dni od dnia otrzymania recenzji przedkłada radzie jednostki organizacyjnej uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego, o której mowa w ust. 8, wraz z uzasadnieniem i pełną dokumentacją postępowania habilitacyjnego, w tym

recenzjami osiągnięć naukowych. Na podstawie tej opinii rada jednostki organizacyjnej, w terminie miesiąca, podejmuje uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.

12. Rada jednostki organizacyjnej zamieszcza na stronie internetowej wnioszek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wraz z autoreferatem, informację o składzie komisji habilitacyjnej, harmonogram przebiegu postępowania oraz uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, wraz z uzasadnieniem.

13. Rozbieżność pomiędzy opiniami komisji habilitacyjnej a uchwałami rady jednostki organizacyjnej, po przeprowadzeniu przez Centralną Komisję postępowania wyjaśniającego, mogą stanowić przesłankę do działań Centralnej Komisji, o których mowa w art. 9 ust. 1–3.

Art. 19. Uchwała o nadaniu stopnia doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.

Art. 20. 1. Uchwały, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18a ust. 11, są podejmowane w głosowaniu tajnym i zapadają bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania.

2. Do głosowania, o którym mowa w ust. 1, są uprawnieni członkowie właściwej rady jednostki organizacyjnej posiadający tytuł profesora, stopień doktora habilitowanego oraz osoby, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a.

3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje ponadto osobom wymienionym w art. 10, a w czynnościach przewodu doktorskiego – także recenzentom i promotorowi rozprawy doktorskiej.

4. W przewodach doktorskich prowadzonych w ramach współpracy międzynarodowej, o których mowa w art. 14a ust. 1, można powołać kopromotora.

4a. W przypadku przygotowywania interdyscyplinarnej rozprawy doktorskiej można powołać drugiego promotora.

4b. Przepisy dotyczące promotora stosuje się odpowiednio do kopromotora i drugiego promotora, z zastrzeżeniem że kopromotorowi nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 3.

5. W przewodach doktorskich powołuje się co najmniej dwóch recenzentów spośród osób zatrudnionych w szkole wyższej lub jednostce organizacyjnej innej niż ta, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora i niebędących członkami rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód.

6. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub członkiem komisji habilitacyjnej może być osoba posiadająca tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej lub osoba, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, prowadząca działalność naukową lub dydaktyczną w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej.

7. Promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim, który pełni istotną funkcję pomocniczą w opiece nad doktorantem, w tym w szczególności w procesie planowania badań, ich realizacji i analizy wyników może być osoba posiadająca stopień doktora w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej i nieposiadająca uprawnień do pełnienia funkcji promotora w przewodzie doktorskim.

8. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub członkiem komisji habilitacyjnej może być osoba będąca pracownikiem zagranicznej szkoły wyższej lub instytucji naukowej, niespełniająca wymogów określonych w ust. 6, jeżeli rada jednostki organizacyjnej przeprowadzająca przewód doktorski lub, w przypadku postępowania habilitacyjnego, rada jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 18a ust. 2 lub 3 lub Centralna Komisja, uzna, że osoba ta jest wybitnym znawcą problematyki, której dotyczy rozprawa doktorska lub postępowanie habilitacyjne.

Art. 21. 1. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora lub doktora habilitowanego może wnieść od uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18a ust. 11, jeżeli są one odmowne, odwołanie do Centralnej Komisji za pośrednictwem właściwej rady w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji wraz ze swoją opinią i aktami sprawy w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania.

2. Po rozpatrzeniu odwołania, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy, Centralna Komisja albo utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę, albo uchylając ją,

przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia radzie tej samej lub innej jednostki organizacyjnej.

3. W przypadku utrzymania w mocy uchwały osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego może wystąpić z ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania habilitacyjnego po upływie co najmniej trzech lat. Okres ten może zostać skrócony do 12 miesięcy w przypadku znacznego zwiększenia dorobku naukowego lub artystycznego.

Art. 21a. 1. Osoba, która uzyskała stopień doktora w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą i podczas pracy w innym państwie przez co najmniej pięć lat kierowała samodzielnie zespołami badawczymi oraz posiada znaczący dorobek i osiągnięcia naukowe, zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego, nabywa uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego na podstawie decyzji:

- 1) rektora – jeżeli jest zatrudniona w szkole wyższej;
- 2) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk – jeżeli jest zatrudniona w instytucie Polskiej Akademii Nauk;
- 3) dyrektora instytutu badawczego – jeżeli jest zatrudniona w instytucie badawczym.

2. Podmioty wskazane w ust. 1 pkt 1–3 przekazują Centralnej Komisji decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z opisem kariery zawodowej i wykazem publikacji osoby, o której mowa w ust. 1.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wchodzi w życie po upływie czterech miesięcy od dnia jej otrzymania przez Centralną Komisję, jeżeli w tym okresie Centralna Komisja, w drodze decyzji administracyjnej, nie wyraziła sprzeciwu i nie uchyliła tej decyzji.

4. Na decyzję Centralnej Komisji podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, przysługuje, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania, skarga do właściwego sądu administracyjnego.

Art. 22. 1. Osobom, którym wszczęto przewód doktorski, mogą być przyznawane stypendia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, w tym:

- 1) tryb i kryteria przyznawania stypendiów, uzależniając możliwość ich otrzymania od stopnia zaawansowania rozprawy;
- 2) tryb i kryteria cofania i zwrotu stypendiów w przypadku niewykazywania dostatecznych postępów w pracy naukowej;
- 3) organ uprawniony do podejmowania decyzji, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) maksymalny okres, na który stypendia mogą być przyznawane;
- 5) wysokość stypendiów doktorskich w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego określonego dla asystenta w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

Art. 23. 1. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, przygotowującemu rozprawę doktorską, przysługuje, na jego wniosek, w uzgodnionym z pracodawcą terminie, urlop w wymiarze dwudziestu ośmiu dni, które w rozumieniu odrębnych przepisów są dla tego pracownika dniami pracy, na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej oraz zwolnienie od pracy na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej.

2. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, na którego wniosek zostało wszczęte postępowanie o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przysługuje na jego wniosek zwolnienie od pracy na przeprowadzenie rozmowy, o której mowa w art. 18a ust. 10.

3. Za okres urlopu oraz zwolnienia od pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje pracownikowi wynagrodzenie ustalane jak za urlop wypoczynkowy.

Art. 24. 1. Stopień naukowy lub stopień w zakresie sztuki nadany przez uznaną instytucję posiadającą uprawnienie do jego nadawania działającą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest równoważny ze stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki, o których mowa w ustawie.

2. Listę instytucji, o których mowa w ust. 1, prowadzi minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub upoważniona przez niego podległa jednostka.

3. Stopień naukowy i stopień w zakresie sztuki nadany przez instytucję inną niż ta, o której mowa w ust. 1, może być uznany za równoważny z odpowiednim polskim

stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki na podstawie umowy międzynarodowej, a w przypadku jej braku w drodze nostryfikacji.

4. Stopień doktora przyznany przez Europejski Instytut Uniwersytecki, zgodnie z Konwencją powołującą Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzoną we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r. (Dz. U. z 2005 r. poz. 1236), jest równoważny z odpowiednim polskim stopniem doktora.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki organizacyjne uprawnione do przeprowadzania postępowania nostryfikacyjnego oraz zakres kompetencji ich organów,
- 2) tryb i terminy nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki uzyskanych za granicą, uwzględniając możliwość i warunki zwalniania z całości lub części postępowania nostryfikacyjnego,
- 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki,
- 4) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, w tym możliwość obniżania lub zwalniania z opłat, oraz sposób wnoszenia opłat,
- 5) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzyste zasady ich prowadzenia.

Rozdział 3

Tytuł naukowy i tytuł w zakresie sztuki

Art. 25. Tytuł profesora nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wniosku Centralnej Komisji, o którym mowa w art. 28 ust. 3.

Art. 26. 1. Tytuł profesora może być nadany osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego lub osobie, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, oraz:

- 1) posiada osiągnięcia naukowe znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;

- 2) posiada doświadczenie w kierowaniu zespołami badawczymi realizującymi projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych lub odbyła staże naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych, lub prowadziła prace naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych;
- 3) posiada osiągnięcia w opiece naukowej – uczestniczyła co najmniej:
 - a) raz w charakterze promotora w przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia oraz
 - b) raz w charakterze promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia lub uczestniczy w charakterze promotora w otwartym przewodzie doktorskim, oraz
 - c) dwa razy w charakterze recenzenta w przewodzie doktorskim lub w przewodzie habilitacyjnym lub w postępowaniu habilitacyjnym– z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

4) (uchylony)

2. Tytuł profesora w zakresie sztuki może być nadany również osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego lub osobie, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, posiadającej:

- 1) osiągnięcia artystyczne znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;
- 2) osiągnięcia w kształceniu młodej kadry.

3. Centralna Komisja może, w szczególnych przypadkach, na wniosek rady właściwej jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego dopuścić do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora osobie, która uzyskała stopień doktora i posiada wybitne osiągnięcia naukowe lub artystyczne.

4. Za dorobek naukowy uważa się również wybitne, zrealizowane osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne, a za dorobek artystyczny – wybitne dzieło artystyczne.

Art. 27. 1. Postępowanie o nadanie tytułu profesora przeprowadzają rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki, na wniosek osoby ubiegającej się o uzyskanie tytułu. Przepis art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Czynności postępowania w sprawach o nadanie tytułu profesora kończą się uchwałami rady w przedmiocie:

- 1) wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora;
- 2) wyznaczenia kandydatów na recenzentów;
- 3) poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora.

3. Rada jednostki organizacyjnej przekazuje Centralnej Komisji listę co najmniej dziesięciu kandydatów na recenzentów, spośród osób zatrudnionych w szkole wyższej lub jednostce organizacyjnej innej niż ta, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie tytułu i niebędących członkami rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej postępowanie, obejmującą imiona i nazwiska kandydatów oraz nazwy jednostek organizacyjnych zatrudniających te osoby.

4. W postępowaniu o nadanie tytułu profesora Centralna Komisja powołuje pięciu recenzentów o renomie międzynarodowej spośród osób zaproponowanych przez radę jednostki organizacyjnej lub spośród innych osób.

5. Recenzentem w postępowaniu o nadanie tytułu profesora może być osoba posiadająca tytuł profesora w zakresie danej lub pokrewnej dziedziny nauki lub sztuki lub osoba posiadająca stopień doktora zatrudniona przez co najmniej pięć lat w zagranicznej szkole wyższej lub instytucji naukowej na stanowisku profesora, która przez okres co najmniej pięciu lat kierowała samodzielnie zespołem badawczym, była promotorem co najmniej dwóch osób, które uzyskały stopień doktora oraz posiada znaczny dorobek naukowy.

6. W postępowaniu o nadanie tytułu profesora stosuje się odpowiednio art. 20 ust. 1 i 2 oraz art. 21.

Art. 28. 1. Rada właściwej jednostki organizacyjnej po podjęciu uchwały popierającej wniosek o nadanie tytułu profesora przesyła go wraz z aktami postępowania, w terminie 1 miesiąca od podjęcia uchwały, do Centralnej Komisji.

2. Centralna Komisja podejmuje uchwałę o przedstawieniu albo o odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora w terminie do 6 miesięcy od dnia otrzymania uchwały.

3. Centralna Komisja, w terminie 1 miesiąca od podjęcia uchwały o przedstawieniu kandydata do tytułu, składa do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o nadanie tytułu profesora.

3a. W przypadku powzięcia wiadomości o możliwości naruszenia przez kandydata do tytułu profesora praw autorskich Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może zwrócić się do Centralnej Komisji o dołączenie do wniosku opinii komisji do spraw etyki w nauce przy Polskiej Akademii Nauk.

3b. W przypadku wydania przez komisję, o której mowa w ust. 3a, negatywnej opinii Centralna Komisja wznawia postępowanie o nadanie tytułu profesora lub wszczyna postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności postępowania o nadanie tytułu profesora.

4. W przypadku podjęcia uchwały o odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora, rada jednostki organizacyjnej lub osoba ubiegająca się o nadanie tytułu może, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia, wystąpić do Centralnej Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

5. Centralna Komisja rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 4, w terminie 6 miesięcy od dnia jego doręczenia.

6. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 5, mogą brać udział recenzenci powołani w przewodzie o nadanie tytułu profesora.

Rozdział 4

Przepisy wspólne

Art. 29. 1. W postępowaniach dotyczących nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego albo tytułu profesora oraz nadania, ograniczenia, zawieszenia i pozbawienia uprawnienia do nadawania tych stopni w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Do zaskarżania decyzji wydanych w tych postępowaniach stosuje się przepisy o zaskarżaniu decyzji administracyjnych do sądu administracyjnego.

2. Przesłankami do wznowienia postępowania o nadanie stopni doktora i doktora habilitowanego albo tytułu profesora mogą być także, oprócz wymienionych w Kodeksie postępowania administracyjnego, ujawnione okoliczności wskazujące na to, że stopień doktora lub doktora habilitowanego albo tytuł profesora został nadany na podstawie dorobku powstałego z naruszeniem prawa, w tym praw autorskich, lub dobrych obyczajów w nauce.

3. W przypadku zaistnienia przesłanek do wznowienia postępowania o nadanie stopnia doktora i doktora habilitowanego albo tytułu profesora organem wydającym postanowienie o wznowieniu postępowania jest Centralna Komisja.

Art. 29a. 1. Rada właściwej jednostki organizacyjnej lub odpowiednio Centralna Komisja, w drodze decyzji, stwierdza nieważność postępowania w sprawie nadania tytułu lub stopnia, jeżeli w pracy stanowiącej podstawę nadania tytułu lub stopnia osoba ubiegająca się o tytuł lub stopień przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, nie wyłączają odpowiedzialności dyscyplinarnej, karnej i cywilnoprawnej.

Art. 29b. W przypadku stwierdzenia nieważności postępowania o nadanie tytułu profesora albo uchylenia, w wyniku wznowienia postępowania, uchwały o przedstawieniu kandydata do tytułu profesora, osoba, której nadano tytuł profesora, traci prawo do posługiwania się tym tytułem.

Art. 29c. 1. Dyplomy doktorskie i habilitacyjne oraz ich duplikaty przeznaczone do obrotu prawnego z zagranicą są uwierzytelniane na wniosek zainteresowanego przez:

- 1) ministra nadzorującego uczelnię – w przypadku stopni doktora i doktora habilitowanego nadanych przez uprawnione jednostki organizacyjne uczelni;
- 2) Prezesa Polskiej Akademii Nauk – w przypadku stopni doktora i doktora habilitowanego nadanych przez instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz przez międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) ministra nadzorującego instytut badawczy – w przypadku stopni doktora i doktora habilitowanego nadanych przez instytuty badawcze.

2. Uwierzytelnienie polega na stwierdzeniu autentyczności dokumentu, o którym mowa w ust. 1.

3. Za uwierzytelnienie pobierana jest opłata. Maksymalna wysokość opłaty wynosi 2% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008 oraz z 2016 r. poz. 1265).

Art. 30. 1. Przyjęcie funkcji promotora, promotora pomocniczego, członka komisji egzaminacyjnej w przewodzie doktorskim, recenzenta w przewodzie doktorskim lub postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora, a także sporządzenie opinii na wniosek Centralnej Komisji jest obowiązkiem nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego.

2. Jednostka organizacyjna przeprowadzająca przewód doktorski, postępowanie habilitacyjne lub o nadanie tytułu zawiera z recenzentem umowę, która określa w szczególności termin sporządzenia recenzji, nie krótszy niż wskazany w art. 18a ust. 7, wysokość wynagrodzenia oraz kary umowne za niedotrzymanie jej warunków.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki wypłacania wynagrodzenia promotorowi oraz za recenzje i opinie, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności, że:

- 1) wysokość wynagrodzenia ustala się w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich;
- 2) wynagrodzenie wypłaca jednostka organizacyjna przeprowadzająca przewód doktorski, postępowanie habilitacyjne lub postępowanie o nadanie tytułu, z tym że jednostka zatrudniająca osobę ubiegającą się o nadanie stopnia lub tytułu lub ta osoba może przejść ten obowiązek.

Art. 31. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, a w szczególności:

- 1) dokumenty, jakie powinna przedstawić osoba ubiegająca się o wszczęcie przewodu doktorskiego, postępowania habilitacyjnego lub postępowania o nadanie tytułu profesora,
- 2) wzór ankiety oceny osiągnięć naukowych lub artystycznych osoby ubiegającej się o nadanie tytułu profesora, uwzględniając różne dziedziny nauki i sztuki,
- 3) skład oraz tryb działania komisji i zespołów powoływanych przez rady jednostek organizacyjnych przeprowadzających przewody doktorskie lub postępowanie o nadanie tytułu profesora, uwzględniając możliwość powoływania do składu komisji i zespołów osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne

z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, a w przypadku postępowania o nadanie tytułu naukowego – wyłącznie osób posiadających tytuł profesora,

- 4) możliwość i warunki powtórnego zdawania egzaminów doktorskich,
- 5) wykaz certyfikatów potwierdzających znajomość języka obcego,
- 6) sposób przedstawiania i oceniania rozpraw doktorskich, w tym będących pracami zbiorowymi, a także podejmowania uchwał o nadaniu stopnia doktora lub doktora habilitowanego,
- 7) niezbędne elementy dyplomów doktorskiego i habilitacyjnego,
- 8) maksymalną wysokość opłat za wydanie dyplomu doktorskiego i habilitacyjnego oraz ich duplikatów i odpisów w języku angielskim albo języku łacińskim, nieprzekraczającą kosztów sporządzenia tych dokumentów,
- 9) sposób uwierzytelniania dyplomów doktorskich i habilitacyjnych oraz ich duplikatów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą oraz wysokość opłaty za ich uwierzytelnienie, nieprzekraczającą kosztów dokonania tej czynności
- 10) (uchylony)

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia rozwoju kadr naukowych oraz sprawnego i przejrzystego przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, postępowania habilitacyjnego oraz postępowania o nadanie tytułu profesora.

Art. 31a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolski wykaz osób, którym nadano stopień doktora lub doktora habilitowanego.

2. W wykazie zamieszcza się następujące dane dotyczące osoby, której nadano stopień doktora lub doktora habilitowanego:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 3) obywatelstwo;
- 4) kraj pochodzenia – w przypadku osoby niebędącej obywatelem polskim;
- 5) rok urodzenia;
- 6) płeć;
- 7) nadany stopień;

- 8) datę wszczęcia przewodu doktorskiego albo postępowania habilitacyjnego, albo przewodu habilitacyjnego;
- 9) datę i numer uchwały o nadaniu stopnia albo datę zatwierdzenia tej uchwały przez Centralną Komisję;
- 10) obszar wiedzy, dziedzinę nauki lub sztuki, dyscyplinę naukową lub artystyczną, a także specjalność – jeżeli została określona;
- 11) dane jednostki organizacyjnej, która nadała stopień;
- 12) datę wydania i numer decyzji rady właściwej jednostki organizacyjnej w sprawie stwierdzenia nieważności postępowania o nadanie stopnia.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy uczelni lub dyrektorzy innych jednostek organizacyjnych w terminie 30 dni od dnia nadania stopnia doktora albo doktora habilitowanego.

Art. 31b. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolski wykaz osób, którym nadano tytuł profesora.

2. W wykazie zamieszcza się następujące dane dotyczące osoby, której nadano tytuł profesora:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 3) obywatelstwo;
- 4) kraj pochodzenia – w przypadku osoby niebędącej obywatelem polskim;
- 5) rok urodzenia;
- 6) płeć;
- 7) obszar wiedzy i dziedzinę nauki albo sztuki;
- 8) datę wszczęcia postępowania o nadanie tytułu;
- 9) datę nadania tytułu;
- 10) datę wydania i numer decyzji Centralnej Komisji w sprawie stwierdzenia nieważności postępowania o nadanie tytułu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, wprowadza do Systemu POL-on Przewodniczący Centralnej Komisji w terminie 30 dni od dnia nadania tytułu profesora.

Art. 31c. Dostęp do danych zawartych w wykazach, o których mowa w art. 31a ust. 1 i art. 31b ust. 1, przysługuje:

- 1) właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, Przewodniczącemu Centralnej Komisji, Przewodniczącemu Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Przewodniczącemu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Prezesowi Polskiej Akademii Nauk;
- 2) rektorom uczelni i dyrektorom innych jednostek organizacyjnych w zakresie danych dotyczących kierowanych przez nich jednostek.

Art. 31d. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolską bazę streszczeń i recenzji rozpraw doktorskich oraz autoreferatów i recenzji w postępowaniach habilitacyjnych według obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych.

2. W bazie, o której mowa w ust. 1, zamieszcza się:

- 1) imiona i nazwisko autora rozprawy doktorskiej lub autoreferatu w postępowaniu habilitacyjnym;
- 2) imiona i nazwiska recenzentów rozprawy doktorskiej lub osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz miejsce zatrudnienia recenzentów;
- 3) streszczenie rozprawy doktorskiej lub autoreferat w postępowaniu habilitacyjnym i daty ich opracowania;
- 4) recenzje rozprawy doktorskiej lub osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego i daty ich opracowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy uczelni lub dyrektorzy innych jednostek organizacyjnych w terminie 30 dni od dnia nadania stopnia doktora lub stopnia doktora habilitowanego.

4. Dostęp do informacji zawartych w bazie, o której mowa w ust. 1, przysługuje właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, rektorom uczelni, dyrektorom innych jednostek organizacyjnych, Przewodniczącemu Centralnej Komisji, Przewodniczącemu Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Przewodniczącemu Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Art. 32. 1. Za wyróżnione rozprawy doktorskie i wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego oraz za osiągnięcia naukowe, naukowo-techniczne lub artystyczne mogą być przyznawane nagrody Prezesa Rady Ministrów, zwane dalej „nagrodami”.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, liczbę, wysokość oraz warunki i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności:

- 1) skład i kompetencje zespołu do spraw nagród, zwanego dalej „zespołem”;
- 2) czas trwania kadencji zespołu;
- 3) wysokość wynagrodzenia członków zespołu oraz osób opiniujących wnioski, a także warunki zwrotu kosztów podróży członkom zespołu i opiniodawcom;
- 4) sposób obsługi i finansowania prac zespołu;
- 5) jednostki uprawnione do występowania z wnioskiem o przyznanie nagrody;
- 6) wykaz niezbędnej dokumentacji oraz sposób i termin jej przekazywania;
- 7) datę przyznawania nagród.

3. Prezes Rady Ministrów może przyznać nagrodę specjalną za ważne dla kraju osiągnięcia naukowe poza trybem określonym na podstawie ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może przyznawać nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe oraz za osiągnięcia w opiece naukowej i dydaktycznej.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, liczbę, wysokość oraz warunki i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 4, uwzględniając:

- 1) skład i kompetencje zespołu do spraw nagród;
- 2) czas trwania kadencji zespołu;
- 3) wysokość wynagrodzeń członków zespołu oraz osób opiniujących wnioski, a także warunki zwrotu kosztów podróży członkom zespołu;
- 4) jednostki uprawnione do występowania z wnioskiem o przyznanie nagrody;
- 5) wykaz niezbędnej dokumentacji oraz sposób i termin jej przekazywania;
- 6) datę przyznawania nagród.

Rozdział 5

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów

Art. 33. 1. Centralna Komisja działa przy Prezesie Rady Ministrów i w zakresie wydawanych przez siebie decyzji pełni funkcje centralnego organu administracji rządowej.

1a. Zadaniem Centralnej Komisji jest zapewnienie harmonijnego rozwoju kadry naukowej zgodnie z najwyższymi standardami jakości badań wymaganych do uzyskania stopni naukowych i tytułu naukowego.

1b. Centralna Komisja w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości realizowanych działań oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.

2. Centralna Komisja opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących spraw związanych z nadawaniem stopni doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu profesora, a także wyraża opinie w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osób nieposiadających stopnia doktora habilitowanego, z wyłączeniem osób o których mowa w art. 21a. Termin wyrażenia opinii w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby nieposiadającej stopnia doktora habilitowanego wynosi trzy miesiące od dnia przedstawienia wniosku.

3. Prezes Rady Ministrów powołuje przewodniczącego Centralnej Komisji z grona jej członków.

3a. Środki finansowe niezbędne do finansowania działalności Centralnej Komisji są zapewniane w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Obsługę Centralnej Komisji sprawuje Biuro Centralnej Komisji. Do pracowników Biura Centralnej Komisji stosuje się przepisy dotyczące pracowników urzędów państwowych.

5. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji oraz warunki zwrotu kosztów podróży jej członkom i wyznaczonym przez nią recenzentom, uwzględniając w szczególności, że wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia

zasadniczego profesora zwyczajnego określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

6. Biuro Centralnej Komisji jest państwową jednostką budżetową finansowaną ze środków ustalanych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

7. Dyrektora Biura Centralnej Komisji powołuje i odwołuje przewodniczący Centralnej Komisji. Pozostałych pracowników zatrudnia dyrektor.

8. Szczegółowy zakres działalności Biura Centralnej Komisji oraz jego organizację określa regulamin nadany przez przewodniczącego Centralnej Komisji.

Art. 34. 1. Kadencja Centralnej Komisji trwa cztery lata i rozpoczyna się dnia 1 stycznia.

2. Członkiem Centralnej Komisji może zostać obywatel polski posiadający tytuł profesora i aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat. Członkiem Centralnej Komisji może zostać również osoba posiadająca tytuł profesora o wiodącym dorobku w danej dziedzinie.

3. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Centralnej Komisji nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.

4. Członkostwa w Centralnej Komisji nie można łączyć z członkostwem w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Radzie Głównej Instytutów Badawczych, Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych, Radzie Narodowego Centrum Nauki oraz Radzie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, a także z funkcją rektora, prorektora, kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej oraz prezesa i wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności lub jednoosobowego organu jednostki naukowej.

5. (uchylony)

6. Osoba wybrana na członka Centralnej Komisji traci z mocy prawa członkostwo w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Radzie Głównej Instytutów Badawczych, Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych, Radzie Narodowego Centrum Nauki lub Radzie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, jeżeli była ich członkiem, z dniem rozpoczęcia kadencji Centralnej Komisji, na którą została wybrana.

Art. 34a. 1. Członkowie Centralnej Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora. Kandydatów na członków Centralnej Komisji mogą przedstawiać rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia doktora. Kandydatem nie może być osoba, która ukończyła siedemdziesiąty rok życia.

2. W skład Centralnej Komisji wchodzi co najmniej trzech przedstawicieli każdej dziedziny nauki i dziedziny sztuki, określonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 3 ust. 1.

3. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, liczbę członków Centralnej Komisji oraz warunki i tryb ich wyboru, w szczególności:

- 1) liczbę członków reprezentujących poszczególne dziedziny nauki i dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne;
- 2) liczbę kandydatów zgłaszanych z każdej dyscypliny naukowej i artystycznej, w której jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1, posiada uprawnienia;
- 3) możliwość wskazania przez komisję wyborczą jednostek organizacyjnych, które będą zgłaszały dodatkowych kandydatów, w przypadku gdy liczba przedstawionych kandydatów nie przekracza liczby członków Centralnej Komisji ustalonej dla danej dziedziny nauki lub dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowej lub artystycznej;
- 4) skład i tryb działania komisji wyborczej powołanej przez Prezesa Rady Ministrów;
- 5) sposób podejmowania przez rady jednostek organizacyjnych uchwał w sprawie zgłoszenia kandydatów oraz warunki ważności głosów oddanych w czasie wyborów.

Art. 34b. Do członków Centralnej Komisji stosuje się odpowiednio przepis art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 34c. 1. Przewodniczący Centralnej Komisji stwierdza wygaśnięcie mandatu członka Centralnej Komisji w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 34 ust. 2–4;

- 4) nieuczestniczenia w pracach Centralnej Komisji przez okres dłuższy niż sześć miesięcy;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Centralnej Komisji w skład jej wchodzi na okres do końca kadencji osoby, które w poszczególnych dziedzinach nauki i dyscyplinach naukowych lub dziedzinach sztuki i dyscyplinach artystycznych uzyskały kolejno największą liczbę ważnych głosów w ostatnich wyborach. Przy równej liczbie głosów o kolejności rozstrzyga głosowanie przeprowadzone przez komisję wyborczą. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 34 ust. 3.

Art. 35. 1. Centralna Komisja działa na posiedzeniach plenarnych lub przez swoje organy.

2. Organami Centralnej Komisji są:

- 1) przewodniczący Centralnej Komisji;
- 2) prezydium Centralnej Komisji;
- 3) sekcje Centralnej Komisji.

3. Centralna Komisja podejmuje uchwały po zasięgnięciu opinii co najmniej jednego recenzenta. Uchwały o niezatwierdzeniu uchwał o nadanie stopnia lub odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora w sprawach, o których mowa w art. 15 ust. 2 oraz w art. 28 ust. 4, mogą być podjęte po zasięgnięciu opinii co najmniej dwóch recenzentów, w tym co najmniej jednego spoza składu Centralnej Komisji.

4. Centralna Komisja podejmuje uchwały w sprawach, o których mowa w art. 15 ust. 3, po zasięgnięciu opinii co najmniej jednego recenzenta.

5. Kompetencje organów Centralnej Komisji, sposób wyboru prezydium Centralnej Komisji, jej organizację i tryb działania oraz sposób powoływania recenzentów określa uchwalony przez nią statut.

6. Statut Centralnej Komisji zatwierdza Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia.

Art. 36. 1. Centralna Komisja prowadzi, aktualizuje i zamieszcza na swojej stronie internetowej:

- 1) informacje o jednostkach organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni wraz z wykazem tych stopni;
- 1a) informacje o jednostkach organizacyjnych, którym Centralna Komisja ograniczyła, cofnęła albo zawiesiła uprawnienie do nadawania stopni wraz z terminem, na który zostało ono zawieszono, oraz wskazaniem powodu ograniczenia, cofnięcia albo zawieszenia uprawnienia;
- 2) informacje o jednostkach organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie;
- 3) wykaz osób posiadających stopień doktora habilitowanego oraz osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, uprawnionych do recenzowania w przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych, w podziale na dziedziny nauki i dziedziny sztuki, obejmujący imiona, nazwiska oraz nazwy jednostek organizacyjnych zatrudniających te osoby;
- 4) wykaz osób posiadających tytuł profesora uprawnionych do recenzowania w postępowaniach o nadanie tytułu profesora, w podziale na dziedziny nauki i dziedziny sztuki, obejmujący imiona, nazwiska oraz nazwy jednostek organizacyjnych zatrudniających te osoby;
- 5) informacje o prowadzonych postępowaniach:
 - a) habilitacyjnych, w tym:
 - wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego wraz z autoreferatem habilitanta,
 - skład komisji habilitacyjnej z podaniem imion, nazwisk oraz nazw jednostek organizacyjnych, w których są zatrudnieni członkowie komisji,
 - recenzje,
 - b) o nadanie tytułu profesora, w tym:
 - uchwały o wszczęciu postępowania o nadanie tytułu,
 - listę recenzentów z podaniem imion, nazwisk oraz nazw jednostek organizacyjnych, w których są zatrudnieni,
 - recenzje;
- 6) streszczenia rozpraw doktorskich i recenzje złożone w przewodach o nadanie stopnia doktora.

2. Centralna Komisja przesyła jednostkom organizacyjnym uprawnionym do nadawania stopni roczne sprawozdanie ze swojej działalności.

Rozdział 6

(uchylony)

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 42–48. (pominięte)

Art. 49. 1. Jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopni naukowych na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują to uprawnienie, jeżeli spełniają wymagania określone w niniejszej ustawie.

2. Uprawnienia jednostek organizacyjnych do przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych, uzyskane na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się uprawnieniami do nadawania stopni w zakresie sztuki, jeżeli dana jednostka organizacyjna spełnia wymagania określone w art. 6.

3. Jednostkom organizacyjnym uprawnionym do przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych, które nie spełniają wymagań co do liczby pracowników, określonych w art. 6, uprawnienia, o których mowa w ust. 2, przysługują w okresie roku od dnia wejścia w życie ustawy. Jeżeli w tym okresie jednostka organizacyjna nie spełni wymagań określonych w ustawie, traci uprawnienia. Przepis art. 8 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Nierozpatrzone do dnia wejścia w życie ustawy wnioski o przyznanie uprawnień do przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych rozpatruje się na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 50. 1. Osoby, które uzyskały kwalifikacje I lub II stopnia na podstawie dotychczasowych przepisów, posiadają uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym odpowiednio z nadania stopnia doktora sztuki lub doktora habilitowanego sztuki.

2. Osoby, które uzyskały kwalifikacje II stopnia na podstawie dotychczasowych przepisów, są uwzględniane przy ustalaniu warunków, o których mowa w art. 6, oraz

mogą pełnić funkcję promotora i recenzenta w przewodach doktorskich i recenzenta w przewodach habilitacyjnych w zakresie sztuki.

3. Tytuł naukowy profesora danej dziedziny sztuki, nadany na podstawie dotychczasowych przepisów, staje się tytułem profesora sztuki, określonym w niniejszej ustawie, z tym że osoby posiadające tytuł naukowy profesora danej dziedziny sztuki zachowują prawo używania tego tytułu w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 51. 1. Przewody doktorskie i habilitacyjne, niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Przewody kwalifikacyjne I i II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych, niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, jednakże w ich wyniku nadaje się stopnie, odpowiednio doktora i doktora habilitowanego sztuki.

3. Postępowania o nadanie tytułu naukowego danej dziedziny sztuki, niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, jednakże w ich wyniku nadaje się tytuł profesora sztuki.

Art. 52. Z dniem wejścia w życie ustawy Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych staje się Centralną Komisją, w rozumieniu przepisów ustawy. Kadencja tej Komisji upływa z dniem 31 grudnia 2006 r.

Art. 53. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy pozostają w mocy przepisy dotychczasowych aktów wykonawczych, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 54. Traci moc ustawa z dnia 12 września 1990 r. o tytule naukowym i stopniach naukowych (Dz. U. poz. 386, z 1997 r. poz. 272 oraz z 2000 r. poz. 1268).

Art. 55. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾, z wyjątkiem art. 24 ust. 4 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej³⁾.

²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 16 kwietnia 2003 r.

³⁾ Rzeczpospolita Polska uzyskała członkostwo w Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r.